

Ν. Ε. ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ

Διευθυντής

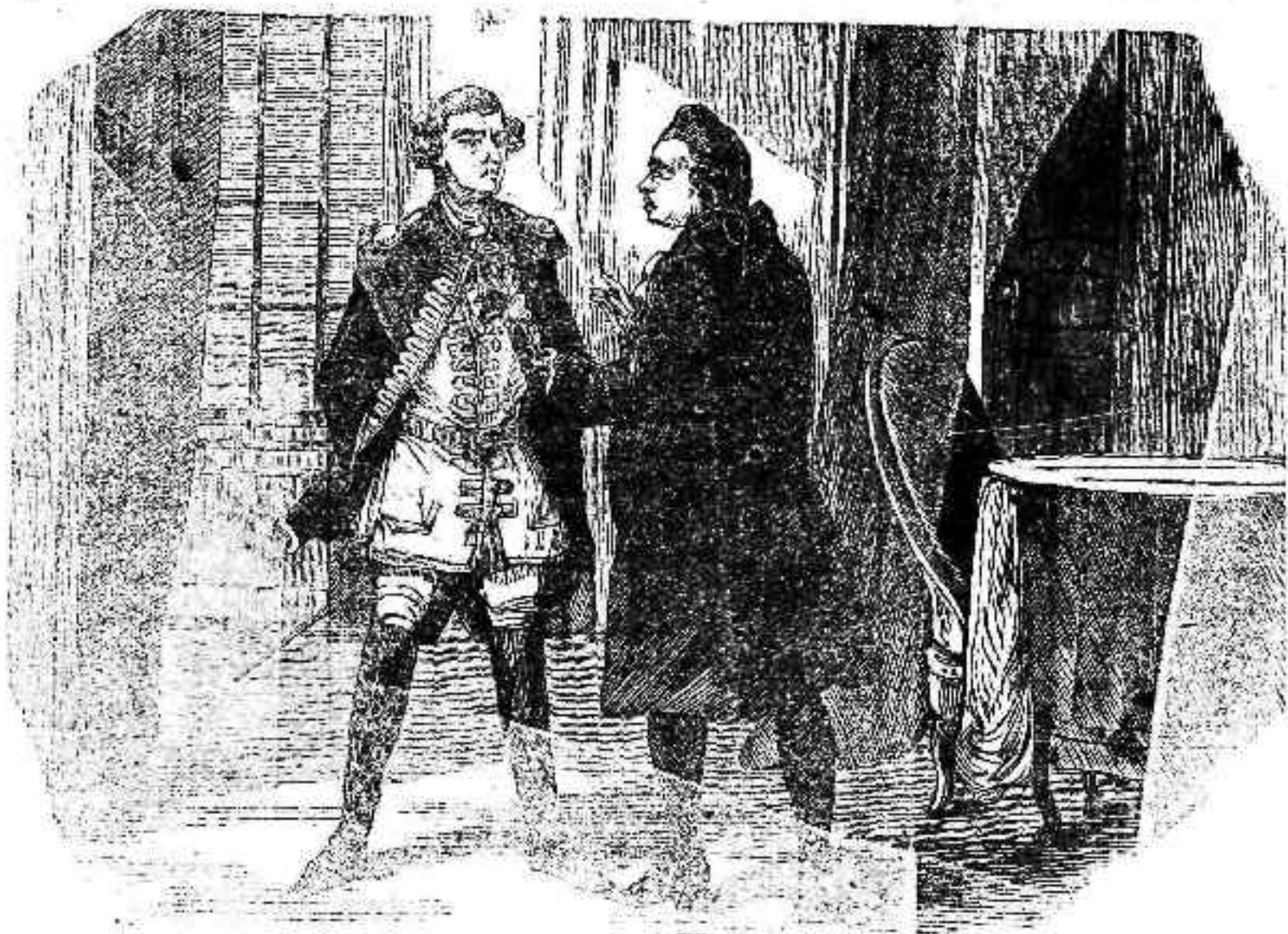
ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου, ἀριθ. 30.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ		ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
Ἐν Ἀθήναις	ἑτησίᾳ δρ. γ. 8	Ὁ Μυστηριώδης Θάλαμος, Paul Féval, (μετὰ [εικόνος] ΠΟΗΣΙΣ	Ἐν Ἀθήναις..... Δεπ. 40
» »	ἑξαμην. » 5	—Εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Σαλαμίνας, ὑπὸ Ἀλ. Παράσχου.—Τὴ θύρα	» τῆς ἐπαρχίας..... » 15
» τῆς ἐπαρχ. ἑτησίᾳ » 40		τῆς Μοίρας, ὑπὸ Ε. Ἀποκίου.—Λύσεις ἀινιγμάτων.—Αἰνίγματα.—Γνω-	» τῶ ἐξωτερικῷ..... » 25
» » ἑξαμην. » 6		στοποιήσεις.	
* τῶ ἐξωτερικῷ ἑτησίᾳ φρ. 45			Φύλλα προκαταβάντα λεπτ. 50

Θαλαβὴ ἀνέρχεται καὶ θέα ἐκπλήττει τὸν ἄνδρα. Σελ. 130 παρ. 3

Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΘΑΛΑΜΟΣ

Paul Féval

Συνέχεια

Ἐκ τύχης εἶπε ἕνεκα σεβασμοῦ ἀποδιδόμενου πρὸς τὴν ἀδελφικὴν προσοχὴν τοῦ θερμότερου τῶν ἀκροατῶν του, ὁ κ. Λανζέλ ἐκλείπει τὸν ὀφθαλμὸν εἰς τὰς τελευταίας γραφτάς λέξεις καὶ ἐπεμψε λεπτόν μαιδίωμα πρὸς τὸν σωματοφύλακα. Οὗτος ἦτο περίφροντος. Ὁ ὑποστράτηγος, ψυχρὸς, ἀπαθὴς, ἐκάλυψε τὸν διηγούμενον διὰ βλέμματος ἀνεπαρκούς.

«Ὅση καὶ ἂν ἦναι ἡ ὠριότης ἐνός τοιχογράφου, ἐπανέλαθεν ὁ ἱππότης, ἡ θέα τοῦ οὐδόλου ἀναπαύει τὸν κουρασθέντα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Μετὰ ἡμέ-

ρσαν ὥραν ὁ Δοριμὼν ἐξηπλώθη εἰς τὴν κλίνην του χωρὶς νὰ ἐκδυθῇ. Ἦτο βεβουλισμένος εἰς τὸν πρῶτόν του ὕπνον, ὅταν ἀλλόκοτος θόρυβος τὸν ἀνέβλησεν ἀνγιδίως· θὰ ἔλεγε τις ὅτι ἦτο κράτος ἀλύσεων ἀνεκάθισεν ἐπὶ τῆς στρωμνῆς καὶ ἐπρόσεξε. Δὲν ἤκούετο πλέον τίποτε, τίποτε εἰμὴ εἰς τελευταῖοι ἤχοι τοῦ μεσονυκτίου σημαίνοντος εἰς τὸν πόρον τοῦ Γερῶντι. Ὁ Δοριμὼν περιέτρεξε τὸ δωμάτιον διὰ βλέμματος ἀνεπαρκούς. Τὴ κηρίον του εἶχε σβεσθῇ, ἀλλὰ τὸ φῶς τῆς σελήνης, εἰσερχόμενον διὰ τῶν δύο πλατείων παραθύρων, ἐπιπτεν ἐπὶ τοῦ τοιχογράφου. Ὁ ἥρωας ἡμῶν ἐξέφευγε κραυγὴν ἐκπλήξεως καὶ τρόμου.

«Τὼ ὄντι ἡ σελήνη τῶ ἑδείκνουν ὑπερφυσικόν, ἀνήκουστον θέαμα! Τὰ ἐκεί-

τὰ τοιχογράφημα κεντρμένα πρόσωπα εἶχον μεταβάλαι θέαν, τὸ θέαμα εἶχε βαδίσαι, ἡ ἀκρίλῃ εἶχεν ἐκτελεσθῇ. Ἡ πυροβόλαινα ἐνηκολύετο τὰ γόνατα τοῦ ἱππότη, ἐνῶ οὗτος, ἀπωθὼν διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς τὸς περιπτώσεις τῆς γυναικὸς του ἐβύβηξε διὰ τῆς ἄλλης τὸ μέγα ἔκρος του, εἰς τὸ στῆθος τοῦ ἀνατρεπέντος ἀκολούθου κρουνοῦ αἵματος, ἐκφύγοντες ἐκ τῆς πληγῆς, ἐτρέχον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. . . .

Ὁ ὑποστράτηγος ἐξέφευγε ὑπόκωφον ἀναφώνησιν. Ὁ σωματοφύλαξ, ὅστις παρεκόντευεν αὐτὸν ἱστάμενος εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ φαίνεται παρ' αὐτοῦ, συνέσπασε τὰς ὀφρὺς καὶ ἠτένισε τὸν κ. Λανζέλ ἀπελθτικῶς. Ὁ κ. Λανζέλ ἀπεβόσθη ὅτι τῆς διηγήσεώς του,